

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

11. 07. 2022 - 17. 07. 2022

motto týdne:

„Stvoř mi čisté srdce, Bože.“

PONDĚLÍ 11. 07. svátek sv. Benedikta, opata a patrona Evropy

Př 2,1-9; Žl 34,2-3.4+6.9+12.14-15 Komentář: **Mt 19,27-29**

Opuštění nadbytku, zřeknutí se něčeho ve prospěch společenství.

Spolupatron Evropy k tomu vyzývá i dnes náš bohatý kontinent. Možná si neuvědomujeme, že pokud nebudeme ochotni dělit se, přijdeme o mnohé...

ÚTERÝ 12. 07. sv. Jana Gualbertusa, opata

Iz 7,1-9; Žl 48,2-3a.3b-4.5-6.7-8 Komentář: **Mt 11,20-24**

Jak to, že mnozí, kterým bylo méně zvěstováno, mají víru a lásku větší než my?

Ale právě to může být důkazem pravosti evangelia a zdrojem mé pokory.

STŘEDA 13. 07. sv. Jindřicha, císaře

Iz 10,5-7.13-16; Žl 94,5-6.7-8.9-10.14-15 Komentář: **Mt 11,25-27**

Ježíš naráží na nepochopení znalců Zákona. I dnes je víc chápán prostými, jednoduchými lidmi než třeba odborníky v církevním právu...

ČTVRTEK 14. 07. sv. Kamila de Lellis, kněze

Iz 26,7-9.12.16-19; Žl 102,13-14ab+15.16-18.19-21 Komentář: **Mt 11,28-30**

Nabídka občerstvení tím, že na sebe vezmu jho, je zvláštní.

Ale kdykoli nesu obtíže s Ním, jsou snesitelnější.

PÁTEK 15. 07. památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

Iz 38,1-6.21-22.7-8; Žl Iz 38, 10.11.12abcd.16 Komentář: **Mt 12,1-8**

Pokud budu Ježíše doprovázet (a On se mnou chce být stále!),

nemusím se úzkostlivě bát, že přestoupím příkazy.

Jeho přítomnost mě ospravedlní před druhými i před sebou samým.

SOBOTA 16. 07. Panny Marie Karmelské

Mich 2,1-5; Žl 10,1-2.3-4ab.7-8ab.14 Komentář: **Mt 12,14-21**

Pán není příliš hlasitý. Nepoutá na sebe příliš pozornosti, je s námi trpělivý.

Jsou tyto vlastnosti ve shodě s obrazem církve, jak bych ji rád viděl?

16. neděle v mezidobí - Cyklus C 17. 07. 2022

Smíme být šťastní? A kdy to nastane? Až budeme mít všechno hotové a všechno bude na sto procent? Už z těchto slov je jasné, že něco takového nastane jen velmi výjimečně. Dnešní neděle si klade otázku, co a do jaké míry máme udělat, abychom nezanedbávali povinnosti, ale zároveň nepropadali úzkostnému lpění na detailech či netrpěli pocitem, že musíme přivést všechno k dokonalosti.

1. ČTENÍ

*Příběh spadá asi do 19. stol. př. Kr. Abrahám již dlouhou dobu čeká na splnění Božího zaslíbení, na syna. Přichází tajemní poutníci. Bůh v Starém zákoně promlouvá často skrze posla (**anděla**). Zde tak jako v evangeliu hraje roli pozvání a obsluhování Božího posla, stejně jako připravenost slyšet poselství a přijmout ho vírou (Abraháмова manželka se poselství vysmála – Gn 18,12).*

Gn 18,1-10a

Hospodin se zjevil Abrahámovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle – stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi a řekl: „Můj pane, jestliže jsem našel přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ Odpověděli: „Nuže, udělej, jak jsi řekl!“ Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravil: „Honem vezmi tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!“ Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal ho služebníkově, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselé i sladké mléko, tele již upravené a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli. Zeptali se: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ Hospodin řekl: „Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna.“

ŽALM 15

Čisté srdce zpívá Bohu. Z takového postoje plyne požehnání.

Odpověď: Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost, – upřímně smýšlí ve svém srdci,
– svým jazykem nepomlouvá.

Nečiní příkoří svému bližnímu, – netupí svého souseda.

– Nešlechtným člověkem pohrdá, – ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

Nelichváří svými penězi – a nebere úplatky proti nevinnému.

– Kdo takto jedná, – nikdy nezakolísá!

2. ČTENÍ

V předchozím textu zaznělo: „I vás Kristus smířil, když podstoupil smrt...“

V úryvku je skryto zásadní poselství (verš 27). Je obtížné toto místo přeložit, proto uvádíme i český ekumenický překlad: „...odhaleno jeho věřícím: Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany: Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.“

Kol 1,24-28

Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je církev. Do jejích služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím

darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemství, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství božské slávy je pro pohany v tomto tajemství, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

EVANGELIUM

Náš text následuje po sporu se znalcem Zákona o pojem „bližní“. U Marie a Marty je Ježíš vítán, je přijat jako prorok. Zápletka je postavena na dvojím nevhodném jednání: ženy v domě mají obsluhovat hosta (toto pravidlo poruší Marie) a domácí spory nemá řešit vzácný host (to poruší Marta). Ježíš situaci využije pro poučení přesahující aktuální spor.

Lk 10,38-42

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“

K ZAMYŠLENÍ

Spor Marie a Marty se často dotýká lidí, kteří se s pečlivostí starají o ostatní. Jejich snaha nejen že není pochválena, ale stane se dokonce předmětem výtky. Bez jejich péče by však host nebyl pohoštěn. Nejednou se tak starostliví lidé cítí poškozeni. Ježíš ale svá slova směřuje za rámec drobných domácích hádek, kdo měl co udělat. Běžně se totiž stává, že množství starostí o drobnosti, o chod domácnosti, práci... nás natolik zaměstná, že si neuděláme čas na Boha.

Nejde o to, že bychom měli zanedbávat úklid, vaření, úkoly v práci či ve škole. Jde o míru, intenzitu starostlivosti, se kterou tyto drobné úkoly vykonáváme. Nikdy nebude všechno hotové! Neznamená naše snaha, že nezbyde čas na Boha, na ty, které máme rádi, ani na radosti, na které jsme se těšili?

Panny Marie Karmelské

Její jméno pochází z hory Karmel, jehož krása je v Písmu svatém oslavována několikrát. Na této hoře od nejstarších křesťanských dob vedli poustevníci kající život a uctívali Rodičku Boží. Na začátku 13. století tam založili řeholní řád. Podstatou Mariina titulu "Panna Maria Karmelská" bylo vyjádření dobrodiní, kterých se řádu dostalo od zvolené patronky. Památka dnešního svátku se začala slavit v karmelitánském řádu ve 14. století, ale až v roce 1587 bylo papežem Sixtem V. povoleno její slavení v řádu i bratrstvu jako výroční slavnost. Papež Pavel V. roku 1613 uznal pro bratrstva svatého škapulíře její svátek za hlavní a roku 1726 papež Benedikt XIII. památku Panny Marie Karmelské rozšířil na celou církev. K názvu památky se váže i souvislost s Eliášem, s horou Karmel, s řádem, který na ní vznikl a s karmelitánským škapulířem.